Sva zahvala pripad Allahu, neka su mir i salavat na Allahovog Poslanika, njegovu časnu porodicu i plemenite ashabe. A zatim.

Mi vjerujemo da nema drugog boga osim Allaha ﷻ, Uzvišen je On, i da se niko ne obožava osim Njega. Mi za Njega, te'ala, potvrđujemo ono što su riječi tevhida potvrdile, a poričemo pridruživanje Njemu druga. Stoga, mi vjerujemo da 'La ilahe illa Allah' (nema drugog boga osim Allaha), Jedinog, Koji nema druga, i da se svaki aspekt vjere zasniva na tome. Ko god izgovori ovu izjavu, čvrsto se drži njenih uslova i onoga što zahtjeva, te ispunjava njena prava taj je musliman, a ko god ne ispuni njene uslove ili počini jedno od djela koja poništavaju vjeru taj je kafir, pa čak i ako on tvrdi da je musliman.

Mi vjerujemo da je Allah ﷻ Stvoritelj i Upravitelj i Njemu pripada sva vlast i slava; i On je Onaj Koji sve može. On je Prvi i Posljednji, Vidljivi i Nevidljivi. {Niko nije kao On! On sve čuje i sve vidi} [Eš-Šura: 11]. Mi ne odstupamo u vezi Njegovih imena i svojstava, nego ih potvrđujemo Njemu baš onako kako je došlo u Knjizi i vjerodostojnom Sunnetu, bez objašnjavanja "kakva" su ona, uporeĊivanja sa Njegovim stvorenjima, davanja pogrešnog tumačenja ili negiranja njihovih ispravnih značenja.

Mi vjerujemo da je Muhammed ﷺ Allahov Poslanik poslan cijelom čovječanstvu i džinnima. Slijediti njega i pokoravati se svakoj njegovoj naredbi je dužnost. On je onaj u kojeg se treba vjerovati i kojem se treba pokoravati u svemu onome sa čime je došao. Što se tiče ovoga, mi prihvatamo riječi Uzvišenog Allaha Koji je rekao: {I tako Mi Gospodara tvoga, oni neće biti vjernici dok za sudiju u sporovima međusobnim tebe ne prihvate i da onda zbog presude tvoje u dušama svojim nimalo tegobe ne osjete i dok se sasvim ne pokore} [En-Nisa': 65].

Mi vjerujemo u Allahove plemenite meleke i vjerujemo da oni nisu nepokorni Allahu i da ispunjavaju sve ono što im se naredi, te vjerujemo da je ljubav prema njima od imana, a mržnja prema njima od kufra.

Mi vjerujemo da je Kur'an – svojim slovima i značenjima - Allahov ﷻ govor, i da je to jedno od Njegovih ﷻ atributa koje nije stvoreno. Zbog ovog razloga, obaveza ga je cijeniti, slijediti i uspostaviti njegovu vlast.

Mi vjerujemo u sve Allahove ﷻ poslanike i vjerovjesnike, od kojih je prvi bio Adem ﷺ a posljednji je Muhammed ﷺ i oni su braća koja se vole i koja su poslana sa porukom Allahovog tevhida.

Mi vjerujemo da je Sunnet druga vrsta objave koja objašnjava i pojašnjava Kur'an. Mi ne stavljamo govor bilo kojeg pojedinca ispred Sunneta, bez obzira o kome se radi. I mi izbjegavamo nevjerničke novotarije, male i velike.

Ljubav prema našem Poslaniku ﷺ je obaveza kojom se približavamo Allahu, dok je mržnja prema njemu ﷺ kufr i nifak. Zbog ljubavi prema našem Poslaniku ﷺ mi volimo i članove njegove porodice "Ehlul-Bejt". Mi ih cijenimo, ali ne pretjerujemo u vezi njih, niti ih klevetujemo. Mi molimo Allaha da bude zadovoljan sa svim ashabima. Smatramo ih sve od čestitih i iskrenih i mi o njima samo dobro govorimo. Ljubav prema njima je naša dužnost, a mržnja prema njima je nifak. Mi se suzdržavamo od miješanja u njihove nesuglasice, znajući da su oni imali svoja lična razumijevanja i presude i oni su najbolja generacija.

Mi vjerujemo u kader, u vezi zla i u vezi dobra. Sve je od Allaha ﷻ. Njemu pripada potpuna i opšta volja i ona nadilazi sve. Sve ono što Allah želi to bude, a sve ono što ne želi to ne bude. Mi vjerujemo da Allah ﷻ stvara djela za Svoja stvorenja, a da Njegovi robovi, Allahovom dozvolom, biraju svoja djela, i da Njegova presuda i odredba ne odstupaju od Njegove milosti, oprosta i pravde.

Mi vjerujemo da su kazna i nagrada u kaburu istina. Allah, ako želi, kažnjava svakog onog koji to zasluži, baš kao što i prašta onome kome On želi. Mi vjerujemo u ispitivanje od strane meleka Munkera i Nekira na osnovu onoga što nam je vjerodostojno došlo od Allahovog Poslanika ﷺ, zajedno sa riječima Allaha ﷻ: {Allah će vjernike postojanom riječju učvrstiti i na ovome i na onome svijetu, a nevjernike će u zabludi ostaviti; Allah radi šta hoće} [Ibrahim: 27].

Mi vjerujemo u proživljenje i Sudnji dan i mi vjerujemo u izlaganje djela i skupljanje ljudi pred Allaha ﷻ. Mi vjerujemo u Dan oživljenja, vagu, *el havd* (izvor) i most. Mi vjerujemo da su Džennet i Džehennem istina.

Mi vjerujemo u predznake Sudnjega dana, one koji su vjerodostojno preneseni od Allahovog Poslanika ﷺ, i da je najveća fitna (smutnja), od stvaranja Adema ﷺ pa sve do Sudnjega dana, smutnja Dedždžala. Mi vjerujemo da će 'Isa ﷺ biti spušten, te da će uspostaviti pravdu i da će se vratiti Hilafet na poslaničkoj metodologiji. [Ovo je napisano prije povratka Hilafeta na poslaničkoj metodologiji, što se desilo – Allahovom milošću – u ramazanu 1435.]

Mi vjerujemo da će Allah izvaditi skupinu muvehhida

iz Vatre zbog onih koji se budu zalagali za njih i da će zalaganje biti dopušteno svakome kome Allah to dozvoli i sa čijim je zalaganjem On zadovoljan.

Mi vjerujemo u zalaganje našeg Poslanika ﷺ i da će mu biti dato pohvalno mjesto na Sudnjem danu.

Mi vjerujemo da se iman sastoji od izjava, djela i nijjeta (namjera) i da je to vjerovanje srcem, potvrđivanje jezikom i rad sa udovima. I vjerujemo da ispunjavanje jedne ili dvije od ove tri navedene stvari nije dovoljno... Vjerovanje srcem se sastoji od izjave i djela srca. Izjava srca je njegovo znanje i potvrda, a djela srca uključuju ljubav, strah, nadu, itd. Mi vjerujemo da se iman povećava sa pokornošću i da se smanjuje činjenjem grijeha i on ima svoje grane, kao što je iskreni ﷺ rekao: "Njegova najviša grana je 'La ilahe illa Allah', a najmanja je ukloniti prepreku sa puta." Među granama imana su i one temeljne (osnovne), koje u slučaju da nestanu nestaje i iman, baš kao i grane tevhida (Nema boga osim Allaha i Muhammed je Allahov Poslanik), namaz, i druge slične stvari, za koje je Allah rekao ako bi se napustile to bi bio razlog za uništavanje korijena imana. Stoga, među granama imana se nalaze one koje su obavezne – uključujući napuštanje bluda, alkohola, krađe i slično tome – pa ako su ove grane odsutne, odnosno ne napuste se, iman će se smanjiti.

Mi ne tekfirimo nijednog muvehhida koji se klanja u pravcu kible muslimana, na osnovu njegovih grijeha, kao što su blud, pijenje alkohola i krađa, sve dok te grijehe ne smatra dozvoljenim. Naše poimanje imana je srednji put, između puta haridžija, koji su pretjerali, i puta murdžija, koji su popustili.

Mi vjerujemo da je kufr podijeljen na dvije vrste: veliki i mali, i da njegov propis spada na onoga ko ga počini, bilo to vjerovanjem, izjavom ili djelom. Međutim, tekfirenje određenog pojedinca i presuđivanje da će on vječno boraviti u Vatri se temelji na ispunjavanju uslova tekfira i uklanjanju prepreka. Stoga, kada se spominju tekstovi koji obećavaju nagradu, prijete kaznom ili proglašavaju tekfir ili tefsik mi smo generalni, i mi ne primjenjujemo opšte tekstove na određenog pojedinca, sve dok od njega ne proizađe potrebni faktor u vezi kojeg nema nikakve dvojbe. Mi ne tekfirimo na osnovu pretpostavke, niti na osnovu nepoželjnih posljedica ljudskih djela, niti na osnovu onoga što se mislilo pod određenom izjavom.

Mi tekfirimo svakog onog koga su Allah i Njegov Poslanik protekfirili. Tako da svako onaj ko prisvoji drugu vjeru mimo islama je kafir, bez obzira da li je do

njega došla hudždža (jasan dokaz) ili ne. A što se tiče kazne na Ahiretu, ona će se dati samo onome do koga je došla hudždža. Allah ﷻ je rekao: {A Mi nijedan narod nismo kaznili dok poslanika nismo poslali} [El-Isra'a: 15].

Ko god izgovori dva šehadeta i pokaže nam svoj islam spolja i ne učini ništa od djela koja poništavaju islam, mi ga smatramo muslimanom, a njegove namjere prepuštamo Allahu ﷻ. To je zbog toga ko god spolja pokaziva obilježja vjere bit će podčinjen propisima muslimana, jer se s ljudima odnosi u skladu sa onim što pokazuju spolja, a Allah je odgovoran za njihove namjere.

Prema našem shvatanju rafidije šije su nevjernička, otpadnička i pobunjenička sekta.

Mi vjerujemo da je zemlja kufra svaka zemlja u kojoj su vlast i zakoni kufra iznad vlasti i zakona islama. Ali to ne čini nužnim tekfirenje onih koji žive u takvoj zemlji. Mi ne kažemo kao što gulati (ekstremisti) kažu: "Asl (osnova) svih ljudi je da su oni nevjernici," već kažemo svakoj osobi se sudi na osnovu njegovog stanja; tako da među njima ima muslimana i ima nevjernika.

Mi vjerujemo da je demokratija, kao i sekularizam, sa svim svojim različitim zastavama i različitim doktrinama - kao što su rasizam, nacionalizam, komunizam i ba'sizam – su vrste jasnog kufra koje poništavaju islam i izbacivaju iz vjere.

Naši izvori su Knjiga i Sunnet onako kako su ga razumjele naši ispravni prethodnici od prve tri najbolje generacije.

Mi smatramo da je dozvoljeno klanjati iza svakog muslimana, bio on ispravan, nemoralan ili mu je stanje nepoznato.

Džihad će se nastaviti sve do Sudnjeg dana, sa ili bez imama i bez obzira bio imam pravedan ili nepravedan. Ako nema imama, džihad se ne smije odgađati, jer će se onda koristi od njega propustiti. Ako se osvoji ganima (ratni plijen), onda će je oni koji su je osvojili podijeliti onako kako to Šerijat nalaže. Svaki vjernik mora voditi džihad protiv Allahovih ﷻ neprijatelja, makar bio sam.

Krv, čast i imetak muslimana za nas je svetost i ništa nije dozvoljeno osim onog što su Šerijat i Allahov Poslanik ﷺ propisali i odredili dozvoljenim i propisanim.

Ako agresor od nevjernika napadne svetost muslimana, džihad onda postaje fard 'ajn (stroga obaveza svakog pojedinca), za kojeg nema uslova, i postaje stroga obaveza da se agresor odbije što je više moguće, jer, nakon

imana, nema veće obaveze od odbijanja neprijatelja koji napada i uzurpira muslimansku vjeru i njihove poslove.

Kufr *riddeta* (otpadništva) je po konsenzusu 'uleme, žešći od kufra pojedinca koji je pravi kafir (koji nikad nije bio musliman). Zbog toga, borba protiv murtedda (otpadnika) je preča nego borba protiv izvornih nevjernika.

Nevjernik ne može biti predviđen za poziciju imama, a ako imam počini kufr njegova vlast više nije validna i više mu se nije obaveza pokoravati. Tada postaje obaveza muslimanima da ustanu protiv njega, da ga uklone sa vlasti i postave novog imama ako su to u mogućnosti.

Vjera se uspostavlja sa Kur'anom, koji donosi uputu, i sa sabljom, koja donosi pobjedu. Naš džihad je sa sabljom i kopljem, dokazom i pojašnjenjem.

Ko god poziva u nešto drugo mimo islama, ponižava našu vjeru ili podigne sablju protiv nas, onda takvi, nesumnjivo, vode rat protiv nas.

Mi odbacujemo nesuglasice i razjedinjenost, pozivamo u jedinstvo i nastojanje za uspostavljanje islamskog Hilafeta [pisano prije uspostave Hilafeta], jer to je zajednička obaveza svih muslimana. Ako ga jedna skupina uspostavi, onda ta obaveza spada sa ostalih. Mi vjerujemo da je poslušnost i pokornost imamu muslimana, kome je data prisega od strane *ehlu-l-halli ve-l-'akd* [utjecajni ljudi i dostojanstvenici među muslimanima], obaveza, i da je napuštanje pokornosti njemu haram, bez ikakve rasprave. Oni koji se okrenu od imama treba da se pozovu nazad – a ako odbiju da se vratu u pokornost njemu – onda će se protiv njih boriti sve dok se ne vrate. Prema tome, "ko umre a nije dao prisegu, umro je džahilijjetskom smrću."

Mi ne napuštamo muslimane niti ih smatramo griješnima kada se radi o stvarima idžtihada.

Mi smatramo da je za Ummet obaveza – a posebno za mudžahide – da se ujedini pod jednom zastavom.

Muslimani su jedan Ummet. U njemu nema razlike između Arapa i nerapa osim po taqwi (bogobojaznosti). Muslimanska krv je jednaka, oni su odgovorni za i najmanjeg među njima. Mi se ne odričemo imena kojima nas je Allah nazvao.

Mi Allahove saveznike uzimamo za svoje prijatelje i podržavamo ih, a Allahove neprijatelje uzimamo za svoje neprijatelje i odričemo ih se. Mi smo zanevjerovali u svaki millet (put) mimo milleta islama, i tako koračamo putem Knjige i Sunneta i odbijamo puteve nevjerničkih novotarija i zablude.

EL HIMMA
ISLAMSKA DRŽAVA

OVO JE NAŠA AKĪDA I OVO JE NAŠ MENHEDŽ